

Gartnerforeningernes Toldudvalg foreslog i sin Tid en Told af 4 Kr. pr. 100 Pfd. Om denne end ogsaa mulig er lidt for lav, idet en Told af 8—10 Kr. pr. 100 Pfd. maatte var nærmere ved at ramme Maalet — en Beskyttelse for den indenlandske Industri — saa er dog 2 Kr. pr. Pfd. ikke alene altfor høit, men skyder tillige langt ud over Maalet og er aldeles ikke i nogen Maade nødvendig. Jeg skal ogsaa belyse dette med et Par Exempler. 100 færdige Frugttræer — saadanne, som almindelig forhandles her i Landet — veie indpakkede, altsaa Brutto, ca. 275 Pfd. — Netto omtrent 200 Pfd. De ville altsaa koste i Told over 500 Kr. eller 5 Kr. pr. Stk. 100 lave Roser — forædlede paa Frøstamme — veie ca. 20 Pfd. Brutto. De ville altsaa koste 40 Kr. i Told eller 40 Øre pr. Stk. 1000 tvaarige Tjørneplanter til Hegn veie ca. 25 Pfd. Brutto. De ville altsaa koste 50 Kr. i Told! Værdien i Handel og Vandel er 10—12 Kr. Disse Exempler ville sikkert være tilstrækkelige.

Men jeg kommer nu til det allervanfølgeligste Punkt i hele Sagen! Forslaget lyder: „Træer og Buske, alle Slags“, Brutto 2 Kr. pr. Pfd. — „alle andre“ fri. Hvorledes skal nogen Toldmand i hele den vide Verden kunne drage denne Forskjel? Hvad er Træer og Buske? Hvad er ikke Træer og Buske? Ere alle Planter, der ikke staa i Urtepotter, Træer og Buske? Jeg tilstaa, at jeg her som mangeaarig Gartner staar overfor en uløselig Gaade. Jeg vil ikke være istand til at løse den, og en Toldmand sikkert meget mindre. Og hvor let at omgaa! Naar jeg f. Ex. i Udlandet kjøber 100 lave Roser fra Friland under den Forudsætning, at de ville blive fortoldede her (er det Buske??), da lader jeg dem ganske simpelt plante ind i Urtepotter. De gaa da frit ind; thi saa kan det jo ikke længere være Buske! Eller jeg kjøber 100 Roser, Azalea eller Sagnende, der have været dyrkede i Potte. Jeg lader dem af Hensyn til Frugtbesparelse — Vægtbesparelse — forsende uden Potter. Ere de da Buske og skulle fortoldes? Hvem skal afgjøre det?

Denne Toldstats er med andre Ord umulig at gennemføre efter sin Ordlyd. Hvorfor saa ikke hellere tage en rimeligere Toldstats, og saa sætte den for alle Planter. Jeg skal — ogsaa af andre Grunde — tillade mig at fremsætte det Duffelige i dette Sidste, naar der i det Hele taget skal være Tale om Told, og jeg skal hertil fremdrage en anden af de foreslaaede Toldstats „Friske Grøne og Blade“ Brutto 10 Kr. pr. Pund. Det er nylig i et andet Blad blevet fremhævet, at denne Toldstats ikke vilde skade Blomsterhandlerne, og at vi meget godt selv kunne producere det Grønne — til Krands etc. — der bruges. Det kunne vi ganske sikkert, og Blomsterhandlerne kunne ganske sikkert meget let komme ud over den Vanfølgelighed; men Toldstatsen rummer en anden og meget større Vanfølgelighed, som er sammenfæjet med ovennævnte Position: „alle andre“ fri. Jeg kan nemlig i Henhold hertil indføre ligesaa store Masser Grønt, jeg vil, aldeles told frit. Jeg kjøber f. Ex. en Vognladning paa 18,000 Pfd. grønne Planter — Thuja, Cypresser etc. — i Holland. For ikke at faae dem fortoldede som Buske lader jeg dem plante i Potter og faaer hele Historien frit ind! Lad mig lavt regne, at jeg heraf kan skære 1000 Pund Grønt til Krands, saa har jeg indført disse toldfrit, og de burde have kostet 10,000 Kr. i Told. Det Samme kan jeg gjøre med Laurbær, Cicas, og hvad der ellers bruges. Det er derfor nødvendigt — alene af den Grund — at der er et vist Forhold tilstede mellem Tolden paa levende Planter og Tolden paa friske Grøne og Blade; thi det er jo ikke Meningen, at Tolden skal forhjælpe Enkelte til at tjene en Formue paa Statens Beskostning. Gartnerforeningens Toldudvalg greb derfor det Rette, da det foreslog Told paa alle Planter uden Undtagelse. Naar der samtidig skal Told paa Grøne og Blade, da maa denne staa i Forhold til hin, saaledes at naar den Første sættes til 10 Øre pr. Pund, saa sættes den Anden til 2 Kr. pr. Pfd. Paa anden Maade kan det rette Forhold ikke tilvejebringes.

Sluttelig skal jeg kun bemærke, at vi Alle, der leve af Handelsgartneri, sikkert maa være Hs. Excellence Finansministeren i høi Grad taknemmelige for, at han — i disse trykkede Læber — vil rætte os en hjælpende Haand. Tolden paa Frugter og levende Blomster er sikkert en saadan. Paa levende Planter, friske Grøne og Blade, vil det kun blive det under ovennævnte Forudsætninger.

Selsingør, i November 1889.

N. Zeiner-Lassen.